

HATÁR GYÓZÓ

Bölcsesség

*A VILÁG TENGER KÖNYVE mind
Üdvödet meg nem hozza
Inkább ennenmagadra int:
Vonulj bennünre vissza*

*Ott van mi kell bensőd egén
Nap Hold és csillagtábor
S mire szomjúhoztál: a Fény
Benned van ott világol*

*Mit könyvben untig hasztalan
Kerestél: bölcsességet
Benned ezernyi lapja van
Tükrén ragyog – tiéd lett*

(Hermann Hesse)

*ALLE BÜCHER dieser Welt
Bringen dir kein Glück,
Doch sie weisen dich geheim
In dich selbst zurück.*

*Dort is alles, was du brauchst,
Sonne, Stern und Mond,
Denn das Licht, danach du frugst,
In dir selber wohnt.*

*Weisheit, die du lang gesucht
in den Bücherein,
Leuchtet jetzt aus jedem Blatt –
Denn nun is sie dein.*

Óda kiéneklésre

*Géniusz ó, hova szöksz-menekülsz? Te ki titkon e bajjal
mentori Fejtől fosztod meg lerogyó Honodat?
Nagy torlással zúdul a vész mireánk s Te sehol már
Lángoszlop kibe gyúl- és fűl a tudás s a tehetség
Hitten-hittük: Rád letekintő versengésnek
már hamarost koszorúzott nyertese-s bajnoka léssz
S ehelyett? Eklézsia Csarnoka hamvaidat hazavárja
felnyög a Skóla kinek Jobboddal gyepleje-fogtad
Kicsinyeddel Hitesed gyászt ölt s vele rí a Barátság
hangos szóval jajdul a Köz s kiharangoz a Gyász: ime
Minden szemben a Pátria dicsteli Fénye Te vagy már
mért teszed ezt: mindönket sújtasz számkivetéssel?!
Pályád laurusa illet. Urnád enyhületén jól elvagy:
most egyedül kell száz romlással állni a harcot*

(Misztótfalusi Kis Miklós)

*Ah! quo Vir divine fugis? Patriæne ruentis
Præviso casu subtrahis Ipse caput?
Undique tanta premit cum nos trepidatio, nobis
Affore Te varia(m) credideramus ope.
Tu columen, lumen, plus dica(m) hoc tempore numen,
Et decus, excisæ jam propè gentis, eras,
Aula tuos luget cineres, Ecclesia luget.
Et schola, direxit quam tua dextrà, gemit.
Maesta gemit Conjux, cumque agmine Prolis, Amici:
Quidni? angit Patriam publicus iste dolor.
Tu meliore quidem in Patria jam præmia sumis;
Qua nos extorres plectimur exilio,
Te fovet alma quies, cursu cum laude peracto;
Nos labor, ærumnæ, nos mala mille premunt.*

(Nicolaus Kis, de M. Totfalu, Artis Literaræ Magister accinuit)